

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118202717
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118202717.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: X. W., nar. XX.X.XXXX a D. W., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, deti rodičov, neb. matky: U. W., nar. X.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX a otca: C. I., nar. XX.X.XXXX, t.č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o., so sídlom Žilina, Sládkovičova 13, IČO: 47 253 339, za účasti Okresnej prokuratúry Žilina, so sídlom Žilina, Moyzesova 12, o návrhu navrhovateľov: 1/ S. W., nar. XX.X.XXXX, bytom T. F. XXX, 2/ B. H. nar. X.XX.XXXX, bytom N. A. O. XX, 3/ F. F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, D. Y., Nemecko, právne zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o., so sídlom Žilina, Sládkovičova 13, IČO: 47 253 339, o zverenie mal. X. a mal. D. detí do náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie B. H. a F. F. H. proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 2. marca 2020 sp. zn. 37P/16/2018-630, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch VI., VII. a X. **z r u š u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku VIII. **m e n í** tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej D. vo výške 75 € mesačne, a to do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, počnúc od 01.12.2018.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III., IV., V., IX., XI., XIII. **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v súlade s ust. § 45 Zákona o rodine mal. X. a mal. D. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa S. W., nar. XX.X.XXXX (výrok I.), ktorý ako opatrovník bude zastupovať mal. X. a mal. D. a spravovať ich majetok vo všetkých veciach (výrok II.). Návrh starej matky B. H. na zverenie mal. X. a mal. D. do jej osobnej starostlivosti zamietol (výrok III.). Návrh navrhovateľky F. F. H. na zverenie mal. X. a mal. D. do jej osobnej starostlivosti zamietol (výrok IV.). Upravil styk starej matky B. H. a F. F. H. s mal. D. a mal. X. (výrok V.). Zaviazal otca k povinnosti prispievať na výživu mal. D. sumou 75 € mesačne od 1.11.2018 a zaviazal otca k povinnosti zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom od 1.1.2018 do 30.11.2018 (výrok VI. a VII.) s tým, že výživné od 1.12.2018 na mal. D. bude otec uhrádzať na účet ÚPSVaR Žilina (výrok VIII.). Otca zaviazal k povinnosti platiť výživné na mal. X. sumou 100 € mesačne s účinnosťou od 1.12.2018 na účet ÚPSVaR Žilina (výrok IX.). Obmedzil výkon rodičovských práv otca k mal. X. a mal. D. a upravil styk otca s mal. deťmi (výrok X.). Rozhodol o trovách konania účastníkov (výrok XII.) a o trovách konania štátu (výrok XIII.).

Vykonaným dokazovaním zistil, že matka mal. detí U. W. spáchala dňa XX.XX.XXXX samovraždu; v súvislosti s uvedeným skutkom bol otec mal. detí C. I. právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu a v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody, pravdepodobne do 22.3.2029. Navrhovateľ S. W., brat U. W. a krstný otec obidvoch mal. detí, návrhom podaným na súde dňa 21.11.2018 požiadal o zverenie mal. X. a mal. D. do náhradnej osobnej starostlivosti s povinnosťou otca platiť výživné na obidve mal. deti po 80 € mesačne. Rovnaký návrh na zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti podala dňa 11.3.2019 stará matka mal. detí (matka otca mal. detí) B. H. a F. F. H., ktorá je sestrou C. I.. Uznesením Okresného súdu Žilina z 30.11.2018 č.k. 37P/16/2018-331 súd dočasne zveril mal. deti do osobnej starostlivosti S. W. a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. X. sumou 100 € mesačne a na výživu mal. D. sumou 75 € mesačne. Od matkinho pohrebu v novembri 2018 navrhovateľ S. W. spolu so svojou partnerkou vykonáva starostlivosť o mal. deti, od 3.1.2019 nastúpil na materskú dovolenku. Pri rozhodovaní o náhradnej osobnej starostlivosti mal na zreteli v prvom rade záujem maloletých detí, ich zdravý a harmonický vývoj. V danej veci podstatný vplyv na rozhodnutie súdu malo časové hľadisko, pretože mal. deti boli vo veku jedného a troch rokov, keď stratili matku a od uvedeného obdobia sú v starostlivosti navrhovateľa. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v novom výchovnom prostredí sú deti stabilizované, naviazané, majú získané sociálne väzby, pre mal. D. S. W. a jeho partnerka naplňajú rodičovskú rolu, k mal. Y. - dcére S. W. a jeho partnerky, deti majú vytvorený vzťah ako k svojej sestre. Kolízny opatrovník vypočul k veci mal. X., ktorá je vyspelá a rozumná, ktorá spontánne uviedla okolnosti smrti svojej matky, ktorá bola oboznámená s návrhom F. F. H. o možnosti zverenia do jej osobnej starostlivosti, pričom pozorovaním a šetrením bolo možné vyvodiť, že v domácnosti S. W. sa maloletá správa spokojne a uvoľnene. Vzhľadom na obvinenie starej matky B. H., ako aj F. F. H., že v domácnosti navrhovateľa S. W. je maloletým deťom ubližované, aj vo vzťahu k nim zle správané, najväčšiu váhu prikladal produkovaným dôkazom zo strany tretích nezaujatých osôb s odbornými znalosťami (pedagóg, psychológ), keďže tieto považoval za objektívne a pravdivé. Zo správy Materskej školy a Základnej školy v T. F. vyplynulo, že na výchovné pôsobenie v rodine S. W. mal. X. si nikdy ani náznakom nesťažovala, pričom S. W. spolu s partnerkou s materskou školou spolupracuje a plní ich požiadavky. Zo správy klinickej psychologičky a psychoterapeutky Mgr. G. I. vyplýva, že psychoterapeuticky sa mal. X. venovala v čase od 29.1.2019 do 24.10.2019, dieťa chodilo v sprievode S. W. za účelom rozvoja a stimulácie vývinu reči a grafomotorických zručností a odstránenia následkov akútnej psychotraumy. V rámci spolupráce psychologička zistila, že maloletá má pozitívny, citlivý a rešpektujúci vzťah ku krstnému otcovi, spolupráca s ktorým bola spoľahlivá a starostlivá. Na základe takto vykonaného dokazovania bolo možné konštatovať, že by takýto vzťah medzi mal. X. a krstným otcom nevznikol, pokiaľ by on alebo jeho partnerka mal. deti týrali, prípadne neprimerane fyzicky trestali. Taktiež z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by deti v starostlivosti navrhovateľa S. W. a jeho partnerky v jeho rodine boli nešťastné tak, ako to prezentovali v konaní B. H. a F. F. H.. Stará matka B. H. má síce nepochybne vytvorené k deťom citové väzby, avšak z materiálneho, ako aj z hľadiska poskytnutia prirodzeného rodinného prostredia, tieto dokážu lepšie vytvoriť v domácnosti navrhovateľa S. W. a navrhovateľky F. F. H.. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že F. F. H. je tiež zodpovedná, morálna a inteligentná osoba, schopná zabezpečiť starostlivosť o mal. deti, ku ktorým má dobrý vzťah, rovnako má vytvorené vhodné materiálne a bytové podmienky pre zdarný vývoj detí, avšak, vzhľadom na už vytvorené väzby mal. detí s rodinou S. W. a ním vytvoreným výchovným prostredím, v úmysle zabrániť opätovnej traume detí, uprednostnil pri náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa S. W.. V tejto súvislosti bolo potrebné prihliadnuť, že mal. D. podstatne viac inklinuje k rodine S. W., vrátane sesterského vzťahu k jeho dcére Y. a pre toto mladšie dieťa by vytrhnutie z tohto prostredia, v ktorom žije polovicu života, znamenalo rovnakú traumu ako strata rodičov (keďže biologických rodičov si nepamätá). Vzhľadom k tomu, že návrhu B. H. a F. F. H. na zverenie mal. detí do osobnej starostlivosti nevyhovelo, v súlade s ust. § 25 ods. 5 Zákona o rodine upravil styk s mal. deťmi. Pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal z podmienok § 45 ods. 7, § 45 ods. 8 vetá prvá, § 62, § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 Zákona o rodine. O výživnom na mal. D. bolo v minulosti rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 37P/16/2018-293 zo dňa 5.11.2018, ktorým súd mal. D. zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť prispievať na jej výživu sumou 75 € mesačne a rozhodol o nedoplatku na výživnom za obdobie od 1.1.2018 do 30.11.2018 v sume 825 €. Uvedený rozsudok právoplatnosť nenadobudol, keďže matka zomrela skôr, než bol rozsudok doručený jej právnomu zástupcovi. Bolo preto povinnosťou súdu postupovať podľa § 66 CMP, pričom bol viazaný rozhodnutím tohto súdu o výživnom, na základe čoho opätovne rozhodol o povinnosti platiť výživné na mal. D. vo výške 75 € mesačne s prihliadnutím na odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti a schopnosti otca. Ohľadne mal. X. bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žilina z 9.8.2017 č.k. 9P/29/2016-196, ktorým na základe rodičovskej dohody bola mal. X. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné

na maloletú vo výške 100 € mesačne. V súlade s ust. § 45 ods. 8 Zákona o rodine rozhodol, že otec je povinný poukazovať výživné na mal. deti na účet ÚPSVaR Žilina a po dosiahnutí plnoletosti detí do ich rúk. V súlade s ust. § 38 ods. 2 Zákona o rodine obmedzil rodičovského práva otca tak, že tento nemá právo vykonávať osobnú starostlivosť o deti a nemá právo mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok v celom rozsahu. Dospel k záveru, že sú to okolnosti vyplývajúce zo znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychiatria, ktorý hodnotil povahové črty otca, na základe ktorých bolo dôvodné rozhodnúť, aby zásah v obmedzení rodičovských práv otca trval aj po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Prihliadal na skutočnosť, že otec bol dvadsaťkrát odsúdený pre úmyselné trestné činy krádeže, výtržníctva, útoku na verejného činiteľa, porušovania domovej slobody, lúpeže, vyhrážania, marenia výkonu úradného rozhodnutia, vrátane účasti na samovražde matky mal. detí, pričom je navyše závislý od alkoholu a je konzumentom canabinoïdov, s predpokladom existencie závislosti od psychostimulancií. Považoval za dôvodné upraviť - obmedziť styk otca s maloletými deťmi za účasti navrhovateľky B. H. a F. F. H. s tým, že jeho rozsah neurčil.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka F. F. H.. Namietala postup Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina po spáchaní samovraždy matky mal. detí dňa XX.XX.XXXX, keď im pracovníčka tohto úradu odmietla povedať, kde sa mal. deti nachádzajú. Takýto stav trval až do januára 2019, kedy im S. W. prvýkrát umožnil sa stretnúť s mal. deťmi. Zotrvála na svojom tvrdení, že S. W. pri zabezpečovaní starostlivosti o mal. X. a mal. D., tieto neprimerane fyzicky trestali. Vo Švajčiarsku sa starala aj o problémové deti, pričom nikdy nepoužila najmenšie násilie. Podľa jej názoru deti majú mať rešpekt, ale nie strach. Mal. X. vypovedala, že chce bývať u krstného otca len preto, pretože podľa vyjadrenia ju nebudú biť, keď bude robiť, čo jej povedia. Z tohto dôvodu považuje S. W. za manipulátora. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že mal. deti budú zverené do jej osobnej starostlivosti.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka B. H.. Uviedla, že mal. deti by mali byť zverené do starostlivosti F. F. H., nakoľko k nej má dôveru a vie, že sa o deti bude veľmi dobre starať.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že odmieta akékoľvek narážky týkajúce sa prípadnej zaujatosti, známosti zo strany pána W. a o nevedomosti o svojej práci. Pracovníci vykonávajú všetky potrebné opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí, plnia si svoje povinnosti a postupujú v zmysle platnej legislatívy, pričom sledujú výlučne záujem maloletých detí. Vo svojej činnosti kolízny opatrovník nezanedbal žiadnu zo svojich povinností, ani nijakým spôsobom nezneužil zverené právomoci. Interpretáciu situácie podľa F. F. H. považujú za irelevantnú, ničím nepodloženú a subjektívnu, prameniáciu pravdepodobne zo skutočnosti, že kolízny opatrovník sa v konaní nevyjadril spôsobom, s ktorým by bola p. F. H. stotožnená, teda v jej prospech.

5. Navrhovateľ S. W. vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že opakované tvrdenia o fyzickom ubližovaní a vyvolávaní strachu detí sú nepodložené nezmysly. Tvrdenia o jeho známosti s pani I. (pracovníčkou kolízneho opatrovníka) považuje za nepodloženú domnienku. Na pohrebe sestry sa stretol s otcom mal. detí, pričom dostal kontakt iba na M. P., sesternicu F. I., ktorá žije v W. a nie na E. H., ktorá žije v N. a so X. bola v styku. Mal obavu dávať deti M. P., ktorá v minulosti mala konflikt s jeho sestrou. V priebehu decembra si zohnal telefónne číslo na E. H. a nie naopak, pričom na základe jeho iniciatívy sa stretnutie s E. H. uskutočnilo v decembri 2018. Tvrdenie F. F. H., že stretávanie s mal. deťmi dovolil v januári 2019 pred súdnym pojednávaním, je nepravdivé. Stretávanie s rodinou H. zabezpečoval v prvých mesiacoch dokonca osobne. Napriek tomu, že rozhodnutie súdu o úprave styku mal. detí a rodiny F. I. ani po roku a pol nebolo právoplatné, stretávanie prebiehalo každé dva týždne a jediné zmeny v stretávaní boli na základe požiadaviek E. H. a P. P. H.. Pokiaľ tieto prišli neohlásene na adresu jeho bydliska a požadovali hneď vziať deti do N. na viac dní, okamžite s tým súhlasil a všetko vybavil. Obidve mal. deti sú od pohrebu ich matky v starostlivosti u neho a jeho družky. Deti sú na prostredie zvyknuté. Osobne si myslí, že obidve zverené mal. deti nadviazali pevné a stabilné väzby, aké v čase starostlivosti jej sestry nemali.

6. Okresná prokuratúra Žilina vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že odvolanie F. F. H. proti rozsudku súdu prvej inštancie považuje za nedôvodné a nezodpovedajúce skutkovému stavu, ktorý vyplýva z vykonaného dokazovania. K podstate veci sa prokurátor vyjadril ústne na pojednávaní súdu prvej inštancie s tým, že v podrobnostiach na tieto tvrdené skutočnosti v celom rozsahu odkazuje.

7. Krajská prokurátura Žilina, ktorá vstúpila do odvolacieho konania uviedla, že považuje odvolanie F. F. H. za nedôvodné a poukazuje na vyjadrenie prokurátora okresnej prokuratúry z 29.4.2020.

8. B. H. vo vyjadrení k podanému odvolaniu F. F. H. uviedla, že s týmto odvolaním v plnom rozsahu súhlasí.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal včas (§ 362 ods. 1 CSP) účastník konania, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 65 až § 66 CMP, ktorý podľa § 387 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 1 CMP v napadnutých výrokoch I., II., III., IV., V., IX., XI., XIII. potvrdil; vo výrokoch VI., VII. a X. rozsudok súdu prvej inštancie bez ďalšieho zrušil; výrok rozsudku VIII. zmenil len z dôvodu neurčitosti tohto výroku, keď inak ho vecne považoval za správny.

10. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu S. W., B. H. a F. F. H. na zverenie mal. X. a mal. D. do ich náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 45 Zákona o rodine. Vychádzal zo skutkového zistenia, že matka mal. detí spáchala dňa 16.11.2018 samovraždu, otec mal. detí bol aj v súvislosti s uvedeným skutkom právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu, pričom bude vykonávať výkon trestu odňatia slobody až do roku 2029. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že po smrti matky mal. detí osobnú starostlivosť začal vykonávať navrhovateľ S. W., ktorému uznesením Okresného súdu Žilina z 30.11.2018 sp. zn. 37P/16/2018-331 boli mal. X. a mal. D. zverené do dočasnej osobnej starostlivosti. Je zrejmé, že súd prvej inštancie v súvislosti s posudzovaním zverenia mal. X. a mal. D. do náhradnej osobnej starostlivosti na základe podaných návrhov S. W., B. H. a F. F. H. vykonal rozsiahle dokazovanie a zo zisteného skutkového stavu, tak ako konštatoval v dôvodoch svojho rozhodnutia, z týchto správne vo vzťahu k zákonným podmienkam vychádzal a tieto aj správne vyhodnotil. Okrem vykonaného dokazovania a vypočutím účastníkov - všetkých avrhovateľov, príbuzných, šetrením pomerov na strane navrhovateľov a ich domácností, prihliadol aj na dôkazy subjektov, ktoré nemali záujem sa prikláňať k názoru toho-ktorého z navrhovateľov a ktoré objektívne mohli poskytnúť informácie a názory ohľadom starostlivosti o mal. deti. Tak ako je konštatované v bodoch 24. až 26. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, zo správy materskej školy, ako aj zo správy klinickej psychologičky a psychoterapeutky neboli zistené žiadne okolnosti tvrdené F. F. H., že by pri starostlivosti navrhovateľa S. W. vo vzťahu k mal. deťom dochádzalo k neprimeraným výchovným pôsobeniam, ktoré by odôvodňovali záver súdu, že nie je dôvodné, aby mal. deti neboli zverené do jeho náhradnej osobnej starostlivosti. Nad výsledkami vykonaného dokazovania dohliadala aj Okresná prokurátura Žilina, ktorá považovala skutkové zistenia súdu prvej inštancie zistené na základe výsledkov vykonaného dokazovania za správne. F. F. H. a B. H. v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie poukazovali na skutočnosti, s ktorými sa súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozsudku dôsledne zaoberal a tieto aj vecne vyhodnotil. Odvolací súd preto súhlasne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že na základe vyhodnotenia všetkých skutkových okolností prejednávanej veci je dôvodné, aby mal. X. a mal. D. boli v zmysle podmienok § 45 Zákona o rodine zverené do náhradnej osobnej starostlivosti S. W., preto v napadnutých výrokoch týkajúcich sa rozhodovania súdu o týchto právnych pomeroch mal. detí, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd považoval za dôvodné zrušiť výroky VI. a VII. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý opätovne (duplicitne) prevzal výrok rozsudku Okresného súdu Žilina z 5.11.2018 sp. zn. 37P/16/2018-293, ktorým (okrem iného) otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. D. sumou 75 € mesačne a rozhodol o nedoplatku na výživnom za obdobie od 1.1.2018 do 30.11.2018 vo výške 825 €, ktorý mal otec uhradiť k rukám matky mal. detí do troch dní od doručenia rozsudku. V dôvodoch svojho rozhodnutia (bod 39. až 41.) správne súd prvej inštancie uviedol, že predmetný rozsudok právoplatnosť nenadobudol, keďže matka zomrela skôr, než rozsudok bol doručený jej právnomu zástupcovi. Vo vzťahu k uvedenému súd prvej inštancie však nesprávne vyložil podmienky § 66 CSP, keď prevzal výrok rozsudku z 5.11.2018 do rozhodnutia súdu, ktorým rozhodoval o návrhu navrhovateľov na náhradnú osobnú starostlivosť v zmysle § 45 Zákona o rodine. Z výkladu ust. § 66 CSP vyplýva, že ak nastanú takéto okolnosti, súd buď konanie zastaví alebo pokračuje v ňom, ak sú dané podmienky uvedené v § 63 a § 64 CSP. Tieto podmienky však môže vyhodnocovať vo vzťahu ku konaniu na základe rozsudku

Okresného súdu Žilina sp. zn. 37P/16/2018-293 zo dňa 5.11.2018 a nie vo vzťahu ku konaniu na základe podaného návrhu navrhovateľov v rozhodovaní o náhradnej starostlivosti podľa § 45 Zákona o rodine.

12. Odvolací súd považoval za dôvodné zrušiť bez ďalšieho aj výrok X. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým obmedzil výkon rodičovských práv otca k mal. X. a mal. D. a rozhodol o úprave styku otca s mal. deťmi. Z výkladu ust. § 38 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, ak niektorému z rodičov bráni vo výkone jeho rodičovských práv a povinností závažná prekážka a ak je to v záujme maloletého dieťaťa, súd môže pozastaviť výkon rodičovských práv a povinností. Zákon nedefinuje, čo považuje za závažnú prekážku vo výkone rodičovských práv a povinností, ktorým (okrem iných) môže byť aj výkon trestu odňatia slobody. V zmysle § 38 ods. 2 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd rodičom obmedzí výkon ich rodičovských práv, z dôvodov uvedených pod písmenami a) až c), a to v prípade zneužívania alebo zanedbávania výkonu rodičovských práv. Vychádzajúc zo záverov uvedených v bode 49. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd vyvodil, že takéto okolnosti v prejednávanej veci vo vzťahu k podmienkam § 38 ods. 2 Zákona o rodine by síce nastali, avšak rozhodnutím súdu - zverením maloletých do náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 45 Zákona o rodine, rozhodnutie o obmedzení rodičovských práv a povinností podľa § 38 ods. 2 Zákona o rodine je v takomto prípade nadbytočné. Za nadbytočné a predčasné považuje odvolací súd aj rozhodnutie o úprave styku otca s mal. deťmi po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, keďže uvedené okolnosti na strane rodiča mal. detí a osoby, ktorej boli deti zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, možno posudzovať, až keď takéto okolnosti v budúcnosti nastanú.

13. Na základe vyššie uvedených okolností, keďže súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým a právnym záverom pri rozhodovaní a zverení mal. detí do náhradnej osobnej starostlivosti a v súvisiacich nárokoch (úprave styku a výživného), odvolací súd rozhodol tak, ako je to vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

14. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže z okolností prejednávanej veci nevyplýva, že by bolo dôvodné niektorému z nich náhradu trov priznať.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)